

# UNIAREA POPORULUI

## ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei  
Pe jumătate . . . . . 75 Lei  
In strălăutate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

Primredactor IULIU MAIOR

## ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

## Fiii Blajului

(al) Sâmbătă în 4 Ianuarie Românii brașoveni au avut o frumoasă serbare culturală. Au prânzit atunci, cu mare pompă, 100 de ani dela înființarea „Casinei Române” din Brașov, care a binemeritat dela națiune pentru lungul său trecut de lupte și frământări românești. Insuși M. S. Regele a ținut să fie de față la această sărbătoare, împodobind cu prezența Sa coroana de lauri a vredniciei casine.

In trecutul Ardealului „casinele românești” au avut totdeauna un bun și înălțător răsuneț. Ele au fost casele de adunare ale fraților de același sânge, de același graiu și simțământ românesc neînfricat, unde părinții noștri, alături de slovele pușinelor jurnale naționale ce aveam, găseau prilejul fericit de întărire împrumutată, de sfătuiri asupra durerilor neamului, de hotărâri eroice, sari nu odată au rodit celea mai mărețe fapte. Ele au fost chiagul cari ne-au ținut laolaltă, ca să ne apărăm „sărceia și nevoile și neamul”. Când limba noastră a fost îgonită de prin școli, când colții dușmanilor noștri au pătruns uneori și în apropierea sfintelor altare, bunii români de prin craiele ardelenesti s'au închinat între pereții „casinelor” ca să-și scalde inimile în priveliștea unor culori dragi, ori să lăcrimeze înduioșaji privind o poză de vechiu vșevod ori de „rege” scump, spre care se îndreptau nădejțile cutezătoare.

Noi, dascălii și preoții dela Târnava, din Blajul cel vechiu și românesc, ne-am bucurat foarte mult de frumoasa și vrednică serbare dela Brașov. Ne-am bucurat însă deosebit, când am auzit în cuvântările ținute acolo, nume atât de scumpe nouă, nume de bărbați cari au fost urzitorii și îndrumătorii aceluia glorios așezământ național, preamărit cu dreptate în prezența M. S. Regelui însuși Brașovenii au avut, înainte cu 100 de ani, mulți negustori români, bogaji și înimosi, cari n'au precupețit obolul lor de cătători ca fost vorba de neam și lege românească. Rudolf Orghidan, frații Jipa și alții ca dâncii, dintre cei de demult, au cheltuit parale grele și multă simfirie pentru cultura românească.

Noi blajenii, suntem însă mândri când știm că chiagul pentru cărturăria românească de acum o sută de ani l-au dus la Brașov, ca pretutindeni de altfel, fiii sufletești ai Blajului, ai bisericii și ai școlilor sale. De aici dela Blaj au plecat bărbați ca Gheorghe Barișiu, poetul Andrei Mureșanu, Iacob Mureșanu, dimpreună cu toată familia sa, și alți minunați „negustori de substantive” cum i-au numit înșii ceilalți negustori, de bunătați mai pământesti, dela Brașov Cea dintâi gazetă românească din Brașov și din toată Transilvania „Foaia Duminicii” a fost pusă la cale de dascălii dela Blaj într'o vară, la Arpătac, cu Orghidan și conșoții. Iar Gheorghe Barișiu este recunoscut astăzi la Brașov ca cel dintâi îndrumător al Casinei Române, acum sărbătorită. Barișiu a fost fiu de popă unit, călăt în românism aici, lângă catedrala Sf. Treimi, unde s'au pârșuit și nemuritoarele îndemnuri ale Răsunețului „Deșteaptă-te Române”.

Sărbătoarea dela Brașov este deci și sărbătoarea Blajului, unde fiii săi sufletești au aprins atâtea luminițe, cari au devenit cu timpul stele călăuzitoare în frământările românești pentru neam, limbă și cultură. Binecuvântaji fie cei cari le-au aprins și binecuvântaji fie cei cari i-au primit cu brațele deschise și i-au înțeles!

## O mare greșală

Astăzi aproape nu există om care să nu știe citi și scrie și să nu citească o gazetă. Așa e făcut adecă omul, e curios să audă noutaji și să le audă, pe cât se poate, din mai multe guri, ca să vadă ce spune și unul și altul despre cutare și cutara noutate, cum o prinde și cum o tâlcuește.

De aceea și răsar, an de an, atâtea și atâtea gazete noi cari de cari mai mari, mai bogate în cuprins și mai ieftine. Fiecare altfel și iarăș altfel prezintă cetitorilor știrile, dupăcum au ele interesul să le prezinte.

La noi aproape toate gazetele sunt de partid, așa că prin tot ce scriu își atrag cetitorii către partidul din care fac parte. Ca să mă folosesc de o asemănare, gazetele sunt ca și ochelarii de diferite culori. Cu ochelarii negrii toată lumea o vezi neagră, cu cei roșii roșie, cu cei galbeni galbenă, și cu cei albaștri albastră. Cei mai buni ochelari sunt însă aceia cari n'au nici o culoare și prin cari lumea o vezi așa cum de fapt este. Gazete incolore însă, adecă fără nici un colorit politic, la noi în țară sunt așa de puține încât se pot număra pe degete.

Pentruce să citim noi știrile așa cum ni-le prezintă gazetarul partidului cutare, pentruce să privesc eu lumea pururea în culori negre, roșii, galbene ori albastre, când o pot privi așa cum e și cum a făcut-o bunul Dumnezeu?

Asta-i o parte a marei noastre greșeli, despre care vreau să stau de vorbă cu D. Voastră astăzi.

A doua e că nu știm prețui puținele gazete neplătite de nime și cari n'au nici un interes să nu spună adevărul așa cum este. Căci trebuie știut că dacă cele mai multe gazete sunt gazete de partid, acelea nu pot spune decât ceace li-se dictează din partea conducătorilor partidelor. Pentruce să citesc însă eu știrile falsificate de cutare și cutare gazetar, plătit de un stăpân oarecare, când pot să le citesc dintr'o gazetă independentă și neplătită de nimenea?

Oa să înțelegi însă, ce mare bine este aceasta, trebuie înțelegere mare, trebuie minte limpede și multă bataie de cap.

A treia parte a greșelii noastre mai este că nu știm prețui ce va să zică o gazetă creștină și alta indife-

rentă, nepăsătoare față de religie ori chiar necreștină și jidovească.

Pe câți inși nu i-a nimicit câte o gazetă necreștină! Câte morminte prea de timpurii nu au săpat gazetele și cărțile rele!

In cartea unui preot german, care peste 40 de ani a fost duhovnicul unei temnițe mari, am citit mai dăunaji că în cimitirul acelei temnițe mari există o piatră de mormânt pe a cărei față sunt scrise cuvintele: „Cărțile și ziarele rele m'au adus aici”. Și pe câte pietri de morminte n'ar trebui scrise aceste cuvinte!

Vechea înțelepciune românească a păstrat aceste cuvinte minunate: „Spune-mi cu cine te înșoțești și-ți voi spune cine ești”.

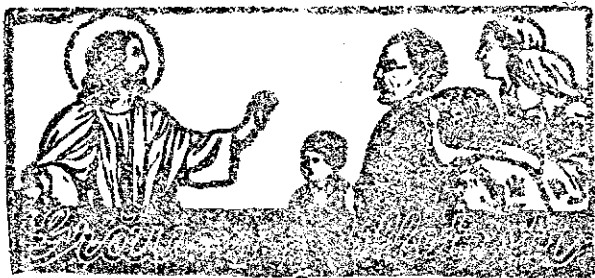
Același lucru se poate spune și despre cititorii de gazete: „Spune-mi ce ziar citești, și-ți voi spune cine ești”.

Dar vă întreb eu pe voi, creștinii uniți: câți inși citiți gazetă unită? Liberalii citesc gazete liberale, național-țărăniștii național-țărăniștii, averescanii, cuziștii cu gogiști, vaidiștii, georgiștii, fiecare, gazeta partidului său propriu. Ortodocșii citesc gazete ortodoxe, reformații reformate, luteranii luterane, jidovii jidovești; numai uniții nu citesc gazete unite!

Ori nu este oare aceasta nu numai o mare greșală ci chiar un mare păcat al nostru?

### Parastas pentru Ariton Pescariu.

In ziua de 17 Ianuarie se va sloji în biserica din Clufud un parastas pentru sufletul lui Ariton Pescariu, flu al acelei comune, care a fost voluntar român în Rusia și, întors acasă, a încetat din viață la 17 Ianuarie 1920. Ariton Pescariu a fost unul dintre cei mai aleși școlari ai Blajului, de unde a trecut la București încă înainte de rășbolu și a făcut carte bună la universitatea de acolo. A lucrat un timp la biblioteca Academiei Române, fiind bine văzut de cel mai mari cărturar al noștri. In rășbolul cel mare a ajuns prizonier la Ruși, de unde s'a înrolat între voluntarii pentru România, ca sublocotenent. In Rusia ajunsese să poată ajuta pe mulți frați ai săi prizonieri. Intors acasă a fost pârșit că ar fi avut legături cu bolșevicii, târșit pe la judecâți și închisori. Fiind bolnăvicios s'a prăpădit curând. Camarazii săi voluntari, cari l-au cunoscut mai bine, îl cinștesc acum pomenirea printr'un parastas. Fic-i jărăna ușoară!



## Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminea după Botez (Matei, 4,12-17).

12. *In vremea aceea, auzind Isus că a fost Ioan închis, s'a dus în Galilea.*

Sf. Ioan Botezătorul a fost închis la insistența fariseilor și cărturarilor, de către Irod, în cetatea Machaerus, care se afla cam la 15 kilometri spre răsărit dela Marea Moartă. El însă nu a fost tratat rău în temniță, dovadă că învățăceii lui puteau merge la el regulat, aducându-i toate veștile cari îl interesau (vezi Matei 7, 20, Luca 7, 18 și Ioan 5, 36). Isus s'a dus în Galilea numai după ce a auzit că Ioan este închis, pentru că se temea că fariseii și cărturarii îl vor pârî și pe el lui Irod, iară acesta îl va întemnița și pe el.

13., *și lăsând Nazaretul a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftalim.*

În Galilea Isus s'a așezat mai întâi, pentru puțin timp, în Nazaret, iară de acolo s'a mutat în Capernaum. Acest orașel nu mai există astăzi, și nici nu știm cu siguranță unde se afla pe vremuri. Numai atâta știm că zăcea lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftalim; spre mieznoapte de lacul Genezaretului, unde se află astăzi ruinele orașului Tellhum, nu departe de locul unde se revarsă râul

Iordanului în lacul Genezaretului. Capernaumul era, pe vremea Mântuitorului, un orașel înfloritor, în care trăiau mulți negustori, dovadă că avea și percepție și o garnizoană de soldați. Despre acest orașel ni-se spune că se afla în hotarele lui Zabulon și Neftalim. Țara jidovească era adică împărțită în 12 părți, formă de județe, între cele 12 sămânții ale lui Izrail, iară Capernaumul se afla pe teritoriul lui Neftalim, în apropiere de hotarele lui Zabulon.

Că pentru ce s'a dus Isus din Iudea în Galilea, ne spune sf. evanghelist Ioan la 4, 44: »căci însuși Isus a mărturisit că proroc în patria sa cinste nu are«. Cuvântul Capernaum este jidovesc și înseamnă, după unii, pământul dragălaşeniei și al veseliei, al frumuseții, iară după alții pământul pocăinței. Capernaumul a fost un oraș înfloritor în care multe minuni a făcut Isus. De aceea și procește despre el Isus: »Și tu Capernaume, care te-ai înălțat până la ceriu, până la iad te vei pogori: căci de s'ar fi făcut în Sodoma puterile cari s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi« (Matei 11, 23).

14., *ca să se îplinească ce s'a scris prin Isaia prorocul ce zice: 15. „Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftalim, calea mării de ceea parte de Iordan, Galilea limbilor, poporul celce ședea întru întunecac a văzut lumină mare și celor ce ședea în laturea și umbra morții lumină le-a răsărit lor“.*

Prorocia aceasta a lui Isaia se află la cap 9, stih 1. Pământul acesta se numea Galilea limbilor, fiindcă nici un ținut din țara jidovească n'a fost atât de mult cucerit de popoare străine ca Galilea. Mai întâi au cuprins-o Asirienii, apoi rând pe rând alte și alte popoare, așa că pe vremea Mântuitorului acolo locuiau mai mulți păgâni decât jidovi. Așadară prorocia lui Isaia s'a împlinit întocmai, fiindcă Galilea

mai mult era a limbilor, decât a jidovilor. Și acest popor galilean — care ședea întru întunecac (întunecacul necredinței și al păgânătății) și care ședea în laturea și umbra morții (moartea sufletescă) — a văzut lumină mare (lumina învățaturii lui Hristos) și lumină le-a răsărit lor, lumina credinții.

17. *De atunci a început Isus a propovădui și a zice: „pocăiți-vă, căci s'a apropiat împărăția cerurilor“.*

Între propovăduirea lui Isus și a sf. Ioan Botezătorul nu era nici o deosebire. Amândoi același lucru l-au propovăduit: pocăința, și încă în vederea apropiării împărăției cerurilor. Începându-și Isus propovăduirea cu aceleași cuvinte ca și sf. Ioan Botezătorul, el a dovedit că recunoaște de adevărată și bună propovăduirea lui Ioan.

Pentru ce au propovăduit însă amândoi mai întâi pocăința? Pentru că fără pocăință nu se poate intra întru împărăția lui Isus. Pentru că jidovii numai după o pocăință cinstită și cum se cade puteau înțelege cumcă Hristos este Mântuitorul, Mesia, cel făgăduit. Numai prin pocăință adevărată puteau ei să înțeleagă, că lor nu le trebuia un izbăvitor din robia Romei, ci unul care să-i poată mântui din robia păcatului.

\* \* \*

Ioan a fost închis pe nedreptul, pentru că îi băgase de vină lui Irod că trăiește în neleguire cu soția fratelui său. Adevărul umblă cu capul spart. — Și noi ședeam întru întunecac și în laturea și umbra morții, ca și Galileenii, întru întunecacul păcatului, și moartea sufletului, dar ne-a răsărit lumina cunoștinții prin nașterea și propovăduirea lui Hristos. Necazul și durerea e că nu urmăm această lumină și nu vom s'o vedem. — Și nouă ne sună cuvintele Mântuitorului, de a ne pocăi, că s'a apropiat împărăția cerurilor. Nici noi nu vom putea ajunge întru împărăția cerurilor, dacă nu vom face serios pocăință. Pentru că fără pocăință nu este îndreptare, fără de îndreptare nu este apropiere de Isus, iară fără de apropiere de Isus nici când nu ni-se vor deschide porțile împărăției cerurilor.

Părintele Iuliu

## Foița „UNIRII POPORULUI“

### Cuvântare

rostită la înmormântarea lui IOAN MOLDOVAN întâiul chestor român al orașului Dicioșanmărtin,

de protopopul Emil Tatar

Intristată Adunare!

Când ingerul morții răpește o ființă omenească din mijlocul nostru, în urma celui dispărut rămân nu numai amintiri, nu numai jale și durere, înfăptuiri mărețe ori ruine, ci mai rămâne ceva cu mult mai însemnat: o învățătură cerească, o solie din lumea cerească; rămas idile de cari a fost călăuzit în viață, cari dacă au fost cinstitute, morale, înalte, izbucnesc din sicriul întunecat ca tot atâtea raze luminoase în întunecacul nopții.

Să ne oprim, jalnici Asultători, lângă acest sicriu, — ce a adunat în jurul său tot ce are orașul nostru mai distins, — să vedem mesajul ce ne vine din altă lume.

Ioan Moldovan s'a născut în comuna Blăjel în anul 1875. A studiat în Blăj începând cu clasele primare până în clasa VIII liceală, când a trecut la Năsăud, unde a luat maturitatea. S'a dedicat carierei administrative, funcționând ca notar până în anul 1918.

Împlinindu-se visul de veacuri al neamului, Ioan Moldovan și-a pus cunoștințele fru-

moase în slujba neamului românesc, preluând dala vechiului imperiu serviciul poliției, fiind cel dintâi chestor român în Dicioșanmărtin. Mai tâziu a fost ales primar al orașului, în care calitate a funcționat timp de cinci ani, retrăgându-se în pensie, din cauza de boală. Ori unde a fost așezat Ioan Moldovan, a fost funcționar corect, stimat de toți cetățenii fără deosebire de neam, pentru loialitatea și cinstea sa.

Și acum să vedem ce învățătură ne dă sicriul cu osemintele reci ale repausatului Ioan Moldovan? Învățătură frumoasă, ca tot atâtea raze luminoase.

1. Cea dintâi: *credința lui nestrămutată în Dumnezeu și dragostea lui față de sf. biserică.* De sigur, aceste virtuți le-a moștenit dala părinții săi, dar le-a întărit în vestitele școli ale Blăjului, în acel focalar sacru de simțire creștinească și românească, care a fost, este și va fi totdeauna Blăjul, cu școlile lui. Credința la el nu era lucru secundar, de a doua mână, ci un sentiment puternic, ce izvoarea din adâncul sufletului său. Era convins, că religionea lui e cea adevărată, convingere ce și-o arată cu căldură în fața tuturor; era mândru de trecutul glorios național și cultural al bisericii române unite cu Roma, și conștient de menirea sublimă ce are în viitorul poporului românesc.

Dar credința fără fapte e moartă. Și adormitul poate arăta și fapte, faptele credinței. Sa mărturisă și cum începea cu adâncă evlavie, iar mai pe urmă cu trei zile înainte de moarte,

în 12 Decembrie 1935. Întărit prin credință și eria trupul și sângere Domnului a purtat cu biruință ani de zile neozurite boale grele, fără mormar, fără revoltă, blând și umil ca un mucavie, până demisese în 15 Decembrie, când și-a dat sufletul în mâinile Părintelui cereșc.

Știa, că omul se ridică mai mult prin fapte, și gândul acesta l-a îndemnat să dăruieze un potir prețios bisericii noastre din Abuș. Iatr'o siegoră faptă bună e mai multă înțelepciune, decât în cele mai adânci filosofii, iar ca să dai mult nu e nevos de avere mare, căci mult se poate da numai din puțin. Și cine dă cu inimă bună, a dat deja mult.

2. A doua rază luminoasă a acestui sicriu e dragostea lui față de soția sa. El a fost robul inimii sale bune și nobile, care n'a făcut rău nimănui. În soția sa și-a aflat înălțatul, despărtirea de ea era durerea lui cea mai amară.

O învățătură pentru toți: eel se și iucește soția, pe sine se iubește.

Spuneți, J. A., nu e frumoasă o astfel de viață? O viață petrecută după voia lui Dumnezeu, după rânduielile legii lui veșnice. O, nu e frumoasă viața petrecută în robie, în urma căreia nu rămâne decât o mână de cenușă, câteva bucăți de argint și o mulțime de amintiri neplăcute! Ce frumuseță are viața, care slujește numai interesele mărunte ale vieții pământești, cari te cufundă în noroi!

Știi cine înfrumusețează viața noastră? Isus! Când îi realizăm idealele, când ne că-

# Lucruri triste

**Grave acuzații aduse de marile gazete bucureștene duor vlădici ortodocși, pe cari le întărește și adevărește însuși Domnul Ministru al Cultelor, lăudând în schimb pe episcopul unit al Orăzii**

Ziarele apărute la București a patra zi de Crăciun atacă într'un mod grosolan pe doi vlădici ortodocși, ceace pe noi numai supăra și mâhni ne poate. Iară dacă totuși le aducem la cunoștința cetitorilor noștri, o facem fiindcă aceste atacuri sunt iscălite de gazetari de seamă și recunoscute chiar de însuși Domnul Ministru al Cultelor, care în schimb îl laudă și aduce de pildă întregii țări pe Exzellența Sa Înalt-preasfințitul episcop Dr. Valeriu Traian Frențiu al Orăzii, ceace de altă parte numai spre măngâiere ne poate servi. Dar să auzim atacurile.

În Nr. 2837, de sâmbătă 28 Decembrie 1935, al ziarului „Curentul” dl. Lorin Popescu iscălește un articol intitulat: „Grave acuzații aduse mitropolitului Gurie. Dacă mitropolitul, nu va demisiona, va fi trimis în judecata Sf. Sinod și Înaltei Curți de Casație”. Iată acuzele: 1. Mitropolitul Gurie Grosu al Basarabiei a lăsat pădurea eparhiei dela 1925 până la 1934 pentru folosul său personal, deși pădurea trebuia să ia și venitul. Abia în anul 1934, după intervenția dărză a Ministerului de Culte și lupta fățișă a Consiliului Eparhial, mitropolitul a intrat în legalitate. Peguba făcută Consiliului Eparhial și încasată de mitropolitul Gurie este de 3.500.000 Lei. 2. Mitropolitul Gurie a silit Mănăstirea Hârjanca să-i dea fratelui său preotului A. Grosu, un mare împrumut. Astăzi preotul A. G. oau este dator mănăstirii suma de Lei 1.500.000. 3. Mitropolitul Gurie a administrat personal averea casei arhiepiscopale, închirind imobilele (casele) fără licitație publică și numind pe fratele său, același preot Grosu, ca „revizor al gospodăriilor”, păgubind astfel secția economică a Consiliului Eparhial cu milioane.

Același număr al „Curentului” aduce episcopului Vartolomeu acuza gravă că acest episcop nu se interesează decât de Maglavit, nu însă de Maglavitul mănăstirilor ci de „Maglavitul fond”, adică de banii adunați acolo pentru ca să se zidească o mănăstire și cari sunt deoparte deocamdată la Casa de Cecuri pe numele lui Petru Lupu. Episcopul adică a convocat o ședință de comitet în localul cămărașului preotesc „Renașterea” din Craiova unde a venit cu gândul ca în fruntea comitetului să fie Preasfinția Sa, iar banii adunați să se depună la Banca Națională pe numele acestui comitet, care va conduce apoi și lucrările de edificare ale mănăstirii și astfel va putea folosi acest fond în folosul său personal.

Acest articol este iscălit de ziaristul Const. Jales.

În Nr. 2839 și 2848 al „Curentului” ziaristul Lorin Popescu continuă cu acuzele aduse împotriva mitropolitului Gurie Grosu al Basarabiei, aducând și mai multe amănunte.

În Nr. 240, de joi 2 Ianuarie 1936, al ziarului „Zorile” citim un articol intitulat: „Ministerul Cultelor și scandalul Gurie. Interviu cu d. Lapedatu confirmă exactitatea acuzațiilor și anunță că Mitropolitul Gurie va fi coterisit”. Și apoi continuă: „Dl. Ministru Lapedatu a declarat că zilele acestui mitropolit sunt numărate și i-s'a sugerat (șoptit) să-și dea dimisia. Ancheta făcută de minister a stabilit vinovăția Mitropolitului Gurie. Dacă Mitropolitul Gurie refuză să demisioneze, el nu va fi erutat și va fi trimis în judecata Înaltei Curți de Casație. Lucrurile sunt mult mai grave decât pretind ziarele. Nu sunt numai abuzuri financiare ci și abuzuri morale. Mitropolitul Gurie s'a înconjurat de oameni imorali, cu un

treant dubios, pe cari îi protejează. Dacă Sf. nodul nu va interveni, atunci ministerul va pune ordine”.

Am citat din cuvânt în cuvânt acuzele aduse și confirmate de însuși Domnul Ministru Lapedatu, ca să nu se creadă că noi am mai fi adăus ceva la ele.

După aceste vești triste și după aceste constatări grave, ziaristul dela „Zorile” mai adaugă următoarele:

„D. ministru Lapedatu a mai adăugat că este o rușine pentru noi că episcopul unit Frențiu din Oradea să întreprindă pe socoteala credincioșilor uniți 600 copii basarabeni, în timp ce Mitropolia Basarabiei, unde domnește desmățul, să nu ajute întru nimic pe infomețați”.

Noi nu mai adăugăm nimic la toate acestea, ci cel mult faptul că Înalt-preasfințitul Valeriu Traian Frențiu al Orăzii încă nu i-s'a trimis cei 600 copii pe cari i-a cerut, nu se știe din care cauză. Poftesc iubii noștri cetitori și deducă din toate acestea ceace cred că se poate deduce.

**Anul nou la Blaj.** Sărbătoarea Tălerii împrejur cea după trup a Domnului și pomenirea celui între sfinți a Părintelui nostru Vasile cel Mare, a fost prăznuită la Blaj cu toată pompa cuvenită. La catedrala Mitropoliei a slujit un săbor de preoți-canonici în frunte cu Rev. D. Iacob Popa prepozitul capitlului, iar predica a ținut-o Rev. D. canonic Victor Pop. După slujba dumnezească i-s'a trimis M. Sale Regelui o telegramă de felicitare în numele Arhidiecezei și al Blajului, iar la prefectura județului s'au ținut recepții în același scop, la cari s'au prezentat toate corporațiile de funcționari. — În seara de ajun *Casina Română* a aranjat o întrunire frumoasă, cu program bogat de coruri, declamări, cântece cu vocea și de violini. O cronică glumeață a anului călătorit, a stârnit multă veselie. La ora 12 s'au făcut obișnuitele felicitări de anul nou.

Iluzeste în evenimentele vieții. Iesuș, care ne zimbaste, când facem binele, ne încurajează în căutarea virtuții, ne răsplătește cu bogăție fidelitate. Așa să vă încurajăm și noi. Iată mesajul luminos al acestui serial

Și acum un cuvânt de adio scumpului meu suflet, pentru grija și devotamentul pe l-a arătat până în ceasul din urmă. Îi dorim să-și poarte viața dureroasă al văduvici cu nădejde în Dumnezeu.

Înaltului său frate o duioasă sărutare, tuturor rudeniilor un ultim adio.

Venerabilei și de toți stimatului doamna *Netti Zehan* încă o mulțumită recunoscătoare pentru tot ajutorul nepretuit ce i l-a dat încă de când era pe băncile școlii.

*Părinte cerești Un suflet obosit de căldura vieții, dar curățit cu sângele tău bate la poarta veșniciei. Primește-l în locașul tău, după îndatata iubire de oameni!* Amen.

## Povestea cocostărcului

Mergând odată Dumnezeu și cu Săn-Petru la primărie, ca să vadă ce se mai întâmplă prin lume, ce mai face și cum o mai duc oamenii, le ieșiră înainte o mulțime de jigăni, unele mai urite și mai neaferite decât altele, și nu le mai da niciun pic pace ca să se primble, ci unele începură a striga, altele a se agăța de dâșii, și altele a-i mușca.

Săn-Petru, văzând atâtea lighioi foșcând în toate părțile, din a căror pricină mai că

nici nu se putea urai din loc, zise către Dumnezeu:

— Doamne toate-s bune și frumoase câte le-ai făcut... toate-mi plac..., dar jigăniile acestea drept să-ți spun că nici de cum nu le pot suferi... N'ai cap să ieși măcar pe vreo câteva mișute la prămbulare, că-ți sar care din cotro înalte și ți-se vârtă în suflet... Și dacă eu, carele mult am văzut și am petrecut trăind în lume, nu le pot nicidcum suferi, care ce să mai zică bietii oameni?... Cum aocotii? Oare n'ar fi bine să curățesti pământul de dâșele, ca să n'arbă omenirea a mai suferi și din partea lor, căci și așa are ea destule și prea destule de suferit!...

Dumnezeu, văzând că sfântul Petru are toată dreptatea, că jigăniile sunt din cele-afară neaferite, nu zise nimica, ci, în loc de oricare răspuns, cât zi bate în palma, străse toate jigăniile, câte se aflau pe fața pământului, într'un sac mare, lega sacul bine la gură, ca nișuna să nu scape dintr'insul, îl luă apoi în spate și se porci cu sfântul Petru mai departe.

Iată că mergând ei așa, cât vor fi mers și pe unde vor fi mers, se întâlnesc cu un om, care se ducea spre mare. Dumnezeu, cum îl vede, îl chiamă la dâșul și îi zice:

— Auzi, bădișorul, cum te chiamă, n'ai fi dumneata așa de bun să duci sacul istic până la marea outare?

— Ba l-oi duce, moșule, de ce nu, mai ales că tocmai spre mare e și drumul meu! — răspunse omul.

— Dacă e așa, apoi, apoi iacă ți-l dau și când vei ajunge cu dâșul pe malul mării, întoarce-l cu gura în jos, apoi îl deslegă și îl scutură bine, ca tot ce este înăuntru să curgă în apă. Afară de aceasta, încă una trebuie să-ți mai spun: nu cumva să te împingă păcatele și să-l deslegi mai înainte de ce vei ajunge pe malul mării, că apoi e vai și amar de capul tău! O să pățești una ne-mai-pățită!...

— Bine, moșule, bine!... n'avea nicio teamă, că nu l-oi deslega! — zice omul, neștiind că cel ce i-a dat sacul e Dumnezeu, iar călăit e Sfântul Petru.

A luat după aceasta omul sacul pe umeri și a plecat cu dâșul spre mare, ca să implinescă voia moșneagului. Iară după ce s'a despărțit de Dumnezeu și Sfântul Petru, și după ce s'a dus o bucată de loc, până ce i-a pierdut pe aceștia din vedere, s'a oprit, ca să mai odihnească puțin, căci sacul era cam greu, și afară era o căldură neaferită. Și cum stă el așa și se odihnea, cugetă în sine:

— Oare ce va fi cu sacul acesta, de mi-a spus moșneagul să nu-l desleg până pe malul mării, că de l-oi deslega mai degrabă — va fi vai și amar de capul meu!... Zău, cine mai știe?... Poate că a voit numai să-și bată joc de mine!... Dar, ce mai atâta vorbă?... Ia să-l desleg!...

Și cum cugetă, așa și făcu.

Dar n'a apucat bine să-l deslega — și toate jigăniile săriră din sac și începură a alerga care încotro. Și, cât a-i seșpăra dintr'un amnar, se umplu iarăși pământul de dâșele!





## La Vișag, în ajun de Crăciun

Marti seara 24 Dec. am plecat la școală pentru molitvă ca de obicei, dar de data aceasta mai devreme, împreună cu tot satul, pentru sărbătoarea pomului de Crăciun. Când a fost sala plină, s'a ridicat cortina și-am văzut un pom foarte frumos — un brad încărcat din bomboane, prăjituri, mere, lumini aprinse de său, lumini cari împrăștiau scântei în toate părțile iar în vârf un inger frumos. *Pdr. Maxim* prin câteva cuvinte a deschis serbarea și ne-a arătat darurile trimise de conducătorii „*Intreprinderii forestiere Române*” Poeni, pentru copiii săraci și schilavi — 22 la număr — cămăși, pantaloni, broboade, șorțuri etc. și 36 kg. făină pentru două văduve sărace. A lăsat rugând pe bunul Dumnezeu să răsplătească binefăcătorilor.

Dl. *Director I. Pașcaldu* a cântat colinde cu copiii, apoi au spus poezii de Nașterea Domnului. După program a împărțit darurile celor 22 de copii pe fața cărora se citia bucuria.

După ce am lăgănat la molidvă, trei grupuri de copii ne-au cântat frumoase cântece de stez, iar un alt grup a cântat erali, iarăși un obicei care până acum la noi n'a fost.

Au colindat apoi toți cei de față câteva colinde, după obicei, tot câte-o grupă luând colinda unul de la altul. De închiere dl. *Părinte* a dat sfaturi tineretului cum să se poarte în drumul ce pornește — de-a vestii „*Nașterea lui Hristos*” — dorindu-ne tuturor „*sărbători ferice*”.

(C.)

## Producțiune teatrală la Lunca, j. Târnava Mică

În seara zilei de 26 Dec. 1935 s'a făcut în sala școlii primare din Lunca j. Tr. Mică o producțiune teatrală împreună cu joc cu fa-

Nu mult după aceasta, iată că omul, care a avut să ducă jigăniile și să le arunce în mare, se trezește decodată cu cei doi moșnegi dinaintea sa, și Dumnezeu îi zice:

— Ei, bădișorul! așa m'ai ascultat?.. Așa mi-ai dus sacul, unde ți-am spus să mi-l duci?..

— Apoi dă, moșule, m'au împins păcatele, ce să fac răspuns omul rușinat.

— Ce să faci?.. de astăzi înainte n'ai să fi mai mult om, ci ai să te faci cocostăre și vei umbra prin toate mlaștinile și păraiele, — și până ce nu vei aduna iarăși la un loc în sac toate jigăniile cărora le-ai dat drumul, până atunci tot cocostăre să rămâi.

Și cum rosti Dumnezeu cuvintele acestea, omul îndată se prefăcu într'un cocostăre cu o gușă mare la grumaz, care e sacul de odinioară, și tot cocostăre a rămas el până'n ziua de astăzi, căci nici până acum n'a putut să prindă toate jigăniile; de oarece acesten, după ce au scăpat din sac, s'au făcut cu mult mai cuminați de cum au fost diatru început; acum au se arată orișunde și orișicui, ci cele mai multe dintre dânsele stau ascunse prin găuri pe sub pietre, prin ape, prin iarba, mai pe scurt pe unde pot să se ascundă de ochii oamenilor.

tele și feciorii, la care sau jucat 2 piese teatrale și aume: 1. „*Ne via pețitorii*”, în piesa aceasta toate persoanele au jucat rolurile foarte bine în deosebi *Dșoara Elena Mihaiu* pe mama iar *Ioan Lăția* pe *Petru* — în piesa 2-a „*Cărlig viade pe surul*”, toți și-au achitat rolurile bine în deosebi *Vasile Gabra* pe *Cărlig* iar *Petru Rus* pe *Bărsu*.

3. „*Rugămintea din urmă*”, declamată de elevul *Marian Velicea*, de la școala sup. de comerț cl. I. din Blaj.

4. Cor — fete feciori.

5. „*Arde în Țigănie*”, declamată de elevul *Ioan Băcilă* cl. I. a Școl. Com. sup. din Blaj amândouă au fost bine reușite.

Toate acestea s'au făcut sub conducerea dlui director al școlii primare, *Isidor Mihaiu*, care în cuvântul de deschidere, a arătat publicului numeros însemnătatea școlii și a șezătorii lor cu adulții satelor decât a colinda în toate serile de iarnă drumurile satelor.

R.

## Un nou altar unit în Capitala Țării

Sărbătoarea Nașterii Domnului a anului 1935 a fost o îndoită bucurie pentru credincioșii români uniți din București.

După multe și grele străduințe, dar cu ajutorul Tatălui ceresc, în ziua de 25 Decembrie 1935, după un an de la sfârșirea temeliiilor, s'a binecuvântat a doua biserică română unită din București, str. Acvila 38-40 și s'a dat spre folosință credincioșilor.

Din motivul, că biserica este lipsită de mobilierul necesar și deocamdată chiar de iconostas, de cărțile liturgice, de vasele și ornatele sacre, binecuvântarea s'a săvârșit într'un cadru restrâns de către *pdr. protopop Dr. Vasile Aftenie*, asistat de *pdr. Emanuil Popa*, paroh II, ceilalți preoți fiind ocupați cu slujbele dumnezeiești la biserica I, din str. Polonă. Cu toate acestea pe fațetele celor 300 credincioși din cartierul respectiv, cari au fost prezenți, s'a putut observa marea bucurie a evenimentului. Și într'adevăr, deoarece abia după 26 ani de la târnosirea bisericii din str. Polonă, date fiind împrejurările grele în cari se sbate toată lumea, s'a putut deschide al doilea lăcaș de închinare pentru cei peste 30 000 credincioși români uniți din Capitala Țării.

Au fost de față, cu toată vazăna sărbătorilor, DD. Dr. *Aristotel Banciu* cu doamna, *Teodor Gherman* cu familia, *Laurențiu Moldovan* cu familia, *Dr. V. Muntean* cu doamna, *dna Păclisanu*, *dșoara Maria Angalia*, *Ioan Florea* și *Antoniu Pădurean*, teologi absolvenți, și alții.

Răspunsurile de la liturghie le-a dat corul dlui *Octavian Pop* sub conducerea *Dșale*. Au mai cântat dl. *Laurențiu Moldovan* director în Ministerul Industriei și Comerțului, fost elev al școlilor din Blaj, și clericii absolvenți *Ioan Florea* și *Antoniu Pădurean*.

Timpul de iarnă, biserica în sărăcia ei, apoi cântările duioase ale coriștilor te duceau cu ochii sufletești spre peștera din *V. flaim*. Începem munca în condițiuni cât se poate de modeste, cu nădejdea că în viitorul cel mai apropiat să se poată desfășura consacarea ei cu fastul cuvenit.

Din acest prilej amintim că biserica unită din București luptă cu mari greutăți, cu lipsurile bisericii de a doua și cu datorii mai vechi. Toți Români uniți sunt rugați să contribuie cu obolul lor ca greutățile să poată fi înlăturate.

Cine dă bisericii, dă lui Dumnezeu, care nu întârzie să-și revărse harurile sale asupra binefăcătorilor.

Correspondent

## Încă o glorie a bisericii noastre

Citim în Nr. 23 din 20 Decembrie 1935 al „*Sionului Românesc*” de la Lugoj că duminică în 1 Decembrie 1935 s'a sărbătorit al doilea centenar (200 de ani) de la înființarea parohiei române unite din Timișoara. Cea mai veche parohie unită din Banat și-a serbat jubileul cu vrednicie prin reînnoirea radicală (temeinică) a bisericii. Cea mai bătrână strună românească din Timișoara și Banat a jubilat prin acordurile înălțătoare ale corului nou înființat.

Cu acest prilej s'a săvârșit și binecuvântarea bisericii reînnoite prin osârdia vrednicului vicar *Gh. Muntean*. Astul binecuvântării a fost săvârșit de Exelența Sa episcopul Lugojului înconjurat de canonicii *Teofil Crișan* și *Ioan Ieneș*. La această serbare au luat parte toți cărturarilor români din Timișoara, în frunte cu Exelența Sa episcopul romano-catolic *Pacha*, dl. prefect *Nistor* și dl. primar *Comen*.

E un lucru îmbucurător acesta nu-i vorba. Ceea ce trebuie să ne îmbucure pe noi români uniți și mai mult este faptul că această parohie din Timișoara a fost întemeiată la 19 ani după înșoarea turcilor din Timișoara și că această parohie a trăit o viață românească. În strănele ei s'a cântat numai românește, într'o vreme în care în toate bisericile ortodoxe din Banat se auzeau numai cântări sârbești.

Și, totuși sunt o seamă de scriitori și gazetari români, fără de rușine, cari au îndrăznit să susțină că biserica unită nu este românească!

## Mândria de gospodar

Ce este mândria de gospodar știa bine țărani noștri mai înstăriți, urmașii răzeșilor de odinioară, sau a unor rânduri întregi de înaintași harnici. E mai întâi un simțământ de siguranță, de a gândi la liniște la ziua de mâine. Sentimentul că ești așezat pe loc tare, de pe care nimeni nu te poate clinti cu ușurință, în care nu-i primejdie să te înghozi.

E, apoi, mulțumirea și bucuria că ai ceea ce-ți trebuie, și că nu ești avizat la ajutorul nimănui. Că poți să trăiești omenește, să te înbraci curat, să ai o casă sănătoasă; mulțumirea că-ți poți crește copiii cum se cade, muncind în rând cu tine, și că ai cu ce-i înzestra.

Mândria de gospodar e pacea și liniștea vieții, simțământul că nu atârni decât de Dumnezeu; că nimeni nu-ți poruncește și nimeni nu are dreptul să se amestece în trebile tale, dacă tu îți faci cele câteva datorii către comună, biserică, țară.

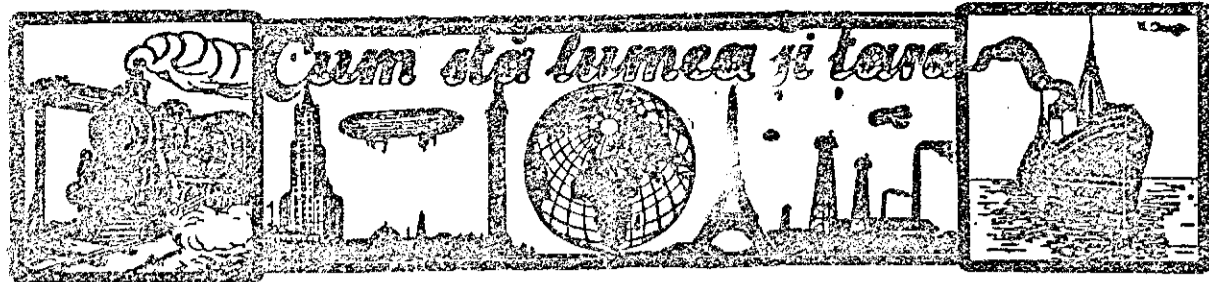
Dar această mândrie mai însemnează și altceva: să-ți îndeplinești cu voie bună și cu harnicie lucrul tău, munca ta.

Mândria de gospodar nu rabdă să-ți rămână pământul nelucrat la timp, iarba necosită, fânul neadunat. Nu iartă să-ți fie vitele slabe și pline de gunoii ori de gânganii, nu te lasă să stai cu curtea nemăturată, cu casa nevăruiată, cu trupul și rufele nespălate.

Aceste și alte multe încă se cuprind în mândria de gospodar. El nu ar schimba cu nime în lume.

Cel mai mare bine și cea mai mare tărie pentru România ar veni, când în fiecare plugar român s'ar altoi și ar crește această mândrie de gospodar.

Când și aceia cari au fost slugi, muncitori pe pământul altuia, dijmuiți și sect-



## Abisiniienii pornesc luptă dărză împotriva italienilor

În prima zi a anului aeroplanelle italiene au pricinuit mari pierderi abisiniienilor. Doi sburători italieni au căzut lângă orașul Daggahur. Abisiniienii i-au prins, le-au tăiat capetele și le-au purtat astfel până la orașul Harrar.

Italianii, supărați prea tare de acest lucru, au bombardat câteva corturi de-ale Crucii Roșii (unde erau strânși cei răniți) suedeze. Acest bombardament a mâhnit mult Suedia și se poate ca chiar Societatea Națiunilor să facă întrebare aspră Italiei pentru acest bombardament.

Soldații italieni au primit la Anul Nou porție dublă de vin. Într'atâta a stat sărbătoarea lor.

În 2 I. c., avangardele italiene de pe frontul Tigre au trebuit să se retragă deoarece se apropiau amenințătoare armatele Rasului Mulugheta, cu cei mai viteji războinici. Tot în aceeași zi un soldat abisiniian a doborât un aeroplan italian. Cei doi aviatori au fost omorâți. Pușca mitralieră, care se afla în aeroplan, a fost dată, ca semn de vitejie, soldatului care l-a doborât. Acesta umblă acum cu pușca italiană să doboare alte aeroplanelle.

Negusul a declarat mobilizare generală, pentru toți bărbații în stare să poarte armele, din Harar. Toți sunt siliți să se prezinte până la sfârșitul lunii acesteia în orașul Jijiga. Cei cari nu se vor prezenta vor fi aspru pedepsiți. Averea lor va fi luată de guvern.

În 4 I. c., s'a produs un bombardament

tuiți, ajungând acum, prin reforma agrară, la moșia lor, ar simți această mândrie de gospodar.

Din păcate vedem, că mulți și-au și vândut pământul primit din reformă, și iar au ajuns slugi, sau muncitori dijmuiți.

Dar, pentru alții moșia e o povară. Nu știu ce să facă cu ea; o întorc în toate părțile și tot nu ajung la creangă verde. Suspina după vremea când munceau pe moșia boerului; atunci avea ce mânca și în anii răi. Suspina după muncă la fabrică în oraș: acelora nu le pasă de-i secetă ori ploae prea multă, ei își capătă leafa.

Iată, sunt atâția între români, cari încă n'au simțit ce-i mândria de gospodar.

Pentru că începuturile grele ale gospodăriei proprii i-au descurajat. Pentru că n'au avut destulă hârnicie, credință și răbdare. Și așa nu s'au împărtășit de cea mai aleasă bucurie pe pământ: mândria gospodarului. — Iar alții sunt pe cale să o piardă, tot dintr'ei mici de suflet.

Să cuteze, să muncească și să rabde! Așa vor intra în rândurile adevăraților plugari români, a gospodarilor cinștiți și mândri, cari sunt pietrele de temelie în clădirea neamului românesc.

**Ion Agârbiceanu**

ment puternic asupra orașelului Daggahur. S'au aruncat în ziua aceea la trei mii de bombe. Pierderile abisiniienilor par a fi foarte mari.

Spre sfârșitul săptămânii trecute s'a svonit că ar fi fost arestat Rasul Gugsu, ginerele Negusului care a trecut de partea italienilor aproape la începutul războiului. Scriu unele gazete străine că ar fi fost arestat pentru că a încercat o răsvrătire împotriva italianilor. Știrea aceasta însă nu e sigură.

În ultima zi a săptămânii trecute abisiniienii au pornit un marș puternic asupra armatelor generalului Graziani. Trei coloane înaintează, fiecare compusă din câte 20 de mii soldați. Se crede că încăerarea acestora cu trupele italiene va grăbi sfârșitul războiului.

### Partidele politice în fața alegătorilor

În săptămâna trecută s'au făcut alegeri comunale în 28 de comune din jud. Prahova. Se știe că, de obicei, partidul dela putere reușește să câștige mai multe voturi decât celelalte partide. Iată, după rezultatul din Prahova, care e situația partidelor în fața alegătorilor.

Liberalii au 174 consilieri, național-țărăniștii 104, vaidiștii 23, iar georgiștii 13. În două comune au ieșit numai liberalii, într'una numai național-țărăniștii. În cinci comune liberalii au avut pe o formă cu național-țărăniștii. În 14 comune au fost mai tari liberalii decât celelalte partide, iar în patru comune au fost mai tari național-țărăniștii. Într'una au fost mai tari vaidiștii iar în alta liberalii disidenți.

### Prin pustiul Africei

Pățania unor aviatori francezi în deșertul Zahara

Doi aviatori francezi, plecând zilele trecute din Benghazi spre Cairo, au fost luați de vânturi potrivnice și împinși spre pustiurile Zaharei. Când au văzut că s'au rătăcit, au coborât cu mașina la pământ, spre a se orienta. La aterizare avionul li-s'a făcut țândări, ei scăpând ca prin minune. Mare le-a fost groaza când s'au găsit în mijlocul unui ținut nisipos, răscolit de vânturi, unde nu aveau nici drum, nici apă, nici mâncare. Merindea din mașină toată li-se prăpădise, afară de-o sticlă cu cafea.

Toată ziua au umblat prin pustietate chinuți de zăduf, de foame și sete, căci puțină cafea pe care o aveau repede au isprăvit-o. N'au aflat o buruiiană măcar, un arbore. De drum nici pomeneală, necum de apă sau de așezări omenești. Cea dintâi noapte în deșert a fost înspăimântătoare. N'au putut închide nici un ochiu, nici de foame, nici de urletele șacalilor cari li impresurau.

Setea cumplită i-a învățat să adune nește bucăți de pânză din aripile aeroplanului sfărâmat și le-au întins pe nisip ca să se umezească de rouă. Apa puțină, astfel adunată, au

stors-o în pumni și au beut-o cu lăcomie. Însă avea miros și gust respingător de benzină..! Dar era bună.

A doua zi aceleași chinuri, la cari s'au adaus altele și mai cumplite. Cum rătăceau prin pustietate, au prins a li-se arăta icoane chemătoare de orașe, de grădini fermecate, ape, râuri. Ei alergau fericiți spre acelea chipuri diafane crezând că au scăpat. Dar când se apropiau, icoanele se făceau nevăzute, ca să răsară altele și mai depărtate.

Erau chipuri înșelătoare de »fata morgana«, obișnuite prin pustietăți. Razele soarelui resfrâng prin straturile de aer vederi de orașe îndepărtate și ele se fac nevăzute când călătorul își schimbă locul.

Apoi au avut parte și de chinurile mai îngrozitoare ale desnădejdiei. Peste capetele lor au văzut, sus în înălțimi, avioanele trimise să-i caute. Mântuirea le era apoape. Prinseră a face semne, a striga. Aprins-au din scăești focuri. În zadar! Cei de sus nu-i vedeau, nu-i auziau! Curând s'au și pierdut în zări și ei au rămas tot în deșert, flămânzi de moarte și chinuți de sete.

A treia noapte n'au putut dormi nici de frig. Și au slăbit și din puteri. Când s'a făcut iarăși ziuă, nu mai puteau sta pe picioare. Abia se târa și cădeau sleiți de puteri, la tot pasul. Le-a pierit orice speranță de scăpare. Își așteptau moartea cea mai crâncenă.

Când se târau astfel fără nici o nădejde, au zărit în depărtare un copac. Apoi mai mulți. Credeau că este iarăși »fata morgana«. Însă de data asta copacii nu s'au mai topit în zări și ei au dat de o »oază« adevărată. Ostrov de verdeață în marea de nisip. Au văzut în curând și cămile și oameni. Erau mântuiți.

Beduinii, locuitorii deșertului, i-au cules de jos aproape morți și i-au încărcat pe cămilele lor și i-au dus într'o așezare omenească mai mare. Acolo s'a găsit un automobil și au putut pleca cu bine la Cairo, în lume.

Ei nu vor uita niciodată chinurile de trei zile, în deșerturile peste cari au plutit odată în sbor falnic de avion, ca mai apoi să se târască mai rău ca viermii pământului prin nisipurile arzătoare!

**S'au încăerat două cete de colindători.** Fiăcăt din comuna Sf. Ilie, jud. Suceava, erau de multă vreme împărțiți în două cete cari se învrăjbeau una pe alta. În ajunul Crăciunului, cetele s'au întâlnit la casa unui gospodar, la colindat. Unii tocmai intrau, ceilalți leșiau. S'au luat atunci la harță. În toful încăerării unul din ei a scos un revolver și a tras în cei pe care-l dușmănea. Trei din ei au fost răniți și duși la spital. Astfel în loc să-și petreacă sărbătorile Crăciunului în tihnă și mulțumire sufletească, trei din ei le-au petrecut la spital iar câțiva la închisoare. Se vede că în urechile lor n'a răsunat cântărea dumnezească: Pe pământ pace, între oameni bună învoire!

**Concert de cântece românești în Polonia.** Duminică, înainte de sfintele sărbători ale Crăciunului, s'a dat în Capitala Poloniei un concert de cântări românești de Brediceanu, Chiriac și Dima. Au plăcut străinilor foarte mult cântecele populare românești, adevărate comori de simțire izvorite în suflete în marginea pădurilor, a izvoarelor de munte și pe întinsul câmpiilor. Gazetele poloneze nu mai conținesc cu laudele pentru cântecele noastre. Păcat că n'au unele părți au început să fie părăsite și înlocuite cu cântări străine, aduse de cei cari dela orașe nu știu împrumuta decât ceace-l rău, marfă ușoară.



**Ajunul Crăciunului la Palatul Regal.** M. Sa Regele a fost colindat anul acesta de fiul Său, Marele Voevod Mihai, împreună cu toți colegii de clasă. O fotografie ni-l arată la fereastră, în mijlocul colegilor, purtând o stea frumoasă. După Marele Voevod Mihai au venit alți colindători, între cari corurile ofițerilor de gardă. Majestatea Sa i-a primit pe toți în sala mare a Palatului unde s'au veselit împreună de nașterea lui Hristos.

**Boboteaza la Blaj.** De ziua Bobotezii sf. slujbă din Catedrala Blajului a fost slujită de sobor de canonici în frunte cu *II. Sa Iacob Popa* canonic prepozit. La sfârșit, publicul și autoritățile, urmași de preoți în odăjdii, au plecat spre Târnava. Aici, pe podul ce desparte Blajul de Veza, s'a făcut sfințirea apei. S'a stropit apol cu apă sfințită râul și cel de față. Tot în procesiune s'a făcut întoarcerea la catedrală unde, prin binecuvântarea preotului, s'a făcut încheierea sf. slujbe.

**A murit Patriarhul grecesc.** Dumneacă în 29 Decembrie a murit la Constantinopol Patriarhul Fotie al II-lea în vârstă de 61 ani. Prin moartea lui greco-răsăritenii au pierdut pe căpetenia lor în ceea duhovnicești. Acest Fotie, când era numai mitropolit al Derconului, a fost și prin România, la înscăunarea Patriarhului Miron Cristea, ca trimis al patriarhiei din Constantinopol.

**Concert de colinzi la Oradea.** Aflăm din Nr. 1 din 1 Ianuarie 1936 al revistei „Vestitorul” dela Oradea că marele maestru pâr. profesor Fr. Hubic, a dat în seara zilei de 15 Decembrie 1935, în sala festivă a Școlii Normale Române Unite din Oradea un minunat concert de colinzi, la care cântat corul Academiei Teologice și corul mixt al Catedralei o mulțime de colinzi, cari de cari mai frumoase; a ținut o frumoasă conferință dl avocat Ștefan Mărcuș și a cântat câteva colinzi distinsa cântăreață dna Rita Mărcuș.

**Petrache Lupu în poezie.** Marele ziar „Universal” dela București, cel care a făcut mai mare vălvă în jurul Maglavitului publicând de anul nou mai multe urări glumețe, are și următoarele versuri închinat „Preoților”:

Vă urăm azi înălțare  
Și cu gându' și cu trupu',  
Având parte fiecare  
De câte-un Petrache Lupu...!

Acestea versuri, în cari este vorba de clobanul dela Maglavit, pot fi tălmăcite în felurite chipuri, cari nicicum nu les cu cinste, nici pentru Petrache, nici pentru preoții la cari se gândește „Universal”. Ori că acești preoți nu se pricep să călăuzească ei înșiși pe credincioși în căile Domnului, ori că vestitul cloban le-ar putea fi de mare folos pentru alte nevoi decât cea duhovnicești...!

**Vestitul sburător Lindbergh a fugit din America de frica hoșilor.** Poate că nici într'o țară din lume nu sunt atâția hoși de orașe ca în Statele Unite ale Americii. Acești hoși fac cele mai îndrăznețe nelegiuiri, ca mai anul trecut, când au răpit pe copilășul aviatorului Lindbergh, cel care a făcut întâiul

sbor cu mașina între America și Europa. Hoșii i-au smuls acestuia o mare sumă de bani pentru răscumpărarea copilului și, în ceea din urmă, copilul a fost totuși omorât. De atunci Lindbergh a avut al dollea copil și căinoșii „gangsteri” i-au trimis într'una amenințări, că-l vor răpune și pe acest al dollea odor, chipurile drept răsbunare că ucigașul celui dintâi a fost aflat și condamnat la moarte. Vestitul aviator n'a mai putut răbda acestea amenințări și, acum de curând, și-a luat nevasta și copilul, fugind în Europa.. El a debarcat la Liverpool în Anglia și are de gând să se așeze între europeni, unde se simte mai în siguranță. Rușinoasă palmă dată „civilizațiilor” de americani, chiar de unul dintre aliori!

**Pentru răspândirea luminii.** În comuna Zagra jud. Năsăud s'a înființat un cămin cultural, afiliat Fundației Culturale Regale „Principele Carol”. Căminul poartă numele „Vicar Foraneu Episcopal I. Marian” și este recunoscut ca persoană morală și juridică. Îi dorim vieță lungă, cât mai multe puteri de muncă și gânduri bune strănse în jurul lui, ca la fiacără sa să-și lumineze mințile cât mai mulți.

**O urmare a congresului economic dela Sibiu.** Văzând guvernul cât de mare pagubă s'a făcut fondurilor noastre bisericești prin conversiune, reducându-se toate sumele depuse la bănci la jumătate, a dat un ordin circular tuturor episcopilor din Ardeal și Banat ca, în curs de câteva săptămâni, să i-se arete, cari fonduri cât au păgubit prin conversiune. Aceasta a făcut-o cu gândul ca această pagubă să o restituie acestor fonduri, lată o faptă dreaptă și cinstită a guvernului de astăzi, pe care numai lauda o putem!

**Parohie care se laudă de sine.** Aflăm din No. 1, anul III., de pe Ianuarie 1936, al „Bunului Păstor”, buletinul parohiei române unite din Oradea — orașul nou, că în luna Decembrie 1935 s'au făcut în aceea parohie 856 mărturisiri, 1120 cumințări, 1 botez, nici o cununie și 5 înmormântări. Parohia deci nu pare mare, dacă n'a avut decât un singur botez, nici o cununie și abia 5 înmormântări, și totuși a avut 856 mărturisiri și 1120 cumințări. Dovadă e că oamenii sunt buni credincioși și, mai ales, parohul și ajutătorii lui foarte harnici.

**Gazetă nouă.** Duminecă în 5 Ianuarie a apărut la București Nr. 1 al gazetei catolice germane: „Katholische Volkswacht”, condusă de pâr. Pieger. Numita gazetă este a doua gazetă săptămânală catolică a germanilor din România. Îi dorim viață îndelungată.

**Consacrarea bisericii române unite din Mesteacăn, Someș.** Aflăm din Nr. 24 al „Curierul Creștin” dela Cluj că Preasfințitul Iuda al Clujului — Gherlei a consacrat, în ziua de 10 Noembrie 1935, minunata biserică din Mesteacăn din jud. Someș. Această biserică a fost zidită la 1826 dar renovată cu desăvârșire anul trecut. La sfințire au luat parte peste 8000 creștini. Preasfinția Sa a sfințit această biserică cu atât mai cu drag că aceea comună este leagănul de obârșie al Preasfinției Sale, strămoșii Preasfinției Sale păstorind încă înainte cu 150 de ani în această comună. Cu acel prilej Preasfinția Sa a hironit într'u preoți și pe 3 clerici, dintre cari doi, pâr. Racovițanu și Anghel, se țin de arhiepiscopia Blajului.

**Testament curios.** Sâmbătă în 4 Ianuarie s'a făcut la București înmormântarea fostului diplomat și ministru plenipotențiar al României în străinătate, Traudafir Djuvara.

E interesant că acest diplomat cât de șovnist ortodox a fost, fiindcă aproape toată danile pe cari le-a făcut prin testament le-a lăsat numai ortodocșilor. A lăsat adevărat 500.000 Lei Societății Ortodoxe a Femeilor Române, un milion Ministerului Cultelor pentru zidirea unei biserici ortodoxe, 500.000 Lei Academiei Regale de Muzică din cari să se premieze an de an cu câte 25.000 Lei un elev ortodox.

**Inelul Negusului, armă împotriva lui.** Am amintit cetitorilor noștri că mulți italieni au dăruit obiectele de aur, mai ales inelele, statului, ca să poată duce lupta împotriva Abisinie. Când s'a făcut număratoarea inelelor, s'a găsit unul al Negusului, împăratul Abisinie. Iată cum a ajuns inelul armă împotriva sa: Acum sunt opt ani era bolnav. A plecat să se îngrijească în Italia. Infirmitera care era o Italică l-a îngrijit cu multă căldură. Drept recunoștință Negusul l-a dăruit inelul pe care ea acum l-a dat statului.

**Alegere de deputat în județul Hunedoara.** În județul Hunedoara rămânând gol un loc de deputat, în ziua de 2 Februarie va fi alegere parțială. Partidul Național-Tărănesc a pus candidatura d-lui *Ghiță Pop*, unul dintre conducătorii mai tineri ai acestui partid, fost ministru subsecretar de stat și gazetar cu mare nume încă din timpurile ungurești.

**Cel mai nou impozit.** Nu vă speriați, impozitul acesta în țara noastră nu există. Cu toate că ar fi potrivit și la noi. E vorba despre țara îndepărtată Uruguay. Conducătorul țării a dat poruncă aspră tuturor primarilor: să știricească pe la crășme și să scrie pe o listă pe toți beșivii. Acestora li-se va pune un impozit nou, impozit pe beșie. Căci judeca președintele țării același așa: Dacă nu se vor lăsa de beșie, înseamnă că au bani și pentru stat. Dacă nu vor avea bani să plătească impozitul, se vor lăsa de beșie. Un câștig va fi, oricum ar face. Și bine a judecat.

**S'a aprins un pom de Crăciun.** Într'un orașel din insula Islanda (spre mieznoapte de Anglia) s'a făcut de Crăciun un pom uriaș, în jurul cărui au fost strănși 180 de copii săraci. Se bucurau cu toții, privind darurile pe cari Moș Crăciun urma să le împartă și scântele cari săreau și se atingeau ca stelele căzătoare. Din pricina prea multor lumini și pentru că n'a fost grijă destulă, pomul a luat foc. Cei din sală au încercat să iese, fiecare mai de grabă. Mulți copii, cuprinși de frică, au sărit pe ferești dela etaj. Clădirea a ars în întregime și împreună cu ea patru copii și două femei. — Grijă bună, cât de multă, nu strică. Ea înlătură primejdia.

**Fuge pământul în Franța.** Ne amintim de prăpastia dela noi din anul trecut, când dealuri bătrâne și grădini întinse porneau spre părțile mai joase, nimicind totul în cale. Ne-a mers vestea până'n cele țări străine. Iată că acum ne vine o astfel de știre din Franța. Într'un județ au alunecat mai bine de patru milioane metri cubi de pământ. A fost nimicită o moară, un pod a fost îngropat, iar cursul unui râu a fost schimbat cu o sută de m. depărtare. Locuitorii din mai multe sate și-au părăsit locuințele plecând spre locuri mai sigure.

**A murit de foame.** Bătrânul Gheorghe Haldan din Botoșani trăia din cerșite. Pe vremuri avea orândulelele lui, era om cu stare. S'a pus însă pe beșie, vărsând pe gălile toată agoniseala anilor tinereții. A ajuns astfel să trăiască din mila oamenilor. Dar de milă



punga nu se deschide când vrea cel sărac. Așa că bătrânul Haldan a răbdat de foame vre-o trei zile și șir. Apatra zi a dat de parale, un câștig bun cu care a fugit la cantină. Aici a mâncat ca un lup, și pentru zilele în care a răbdat. Dar nu i-a fost bine, căci n'a ieșit bine'n drum și s'a prăbușit mort la pământ. L-au ridicat trecătorii și l-au dus la casa rece a spitalului.

**Copilul nimănu.** S'au rărit cei cari își căutau vindecare lângă buturugile Pătrului din Maglavit. Ingheturile iernii au găsit totuși acolo pe vreo câțiva nenorociți, încăpășinați în zadarnică așteptare unii, alții fără adăpost în alte părți. Intre aceștia din urmă a fost găsit și un copil surdo-mut, de vreo 12 ani, care nu știe din ce părți ale țării a venit și nu poate spune cine l-a adus. Jandarmii l-au luat și-l poartă acum prin țară, după spuzele oamenilor. Au fost cu el și'n Basarabia, iar acum întreeră Moldova unde se spune c'ar avea neamuri în niște sate de sub munte.

**Câni turbași.** Câțele săteanului Vasile Oanș din comuna Batarci (jud. Satu Mare) a mușcat mai multe vaci din ciurda satului Săptămâna trecută, una dintre vaci a turbat, precum și doi junci. Toți cei cari au mâncat din laptele vacii au fost duși la spital, mai ales că doi copii aveau semne de turbare. Intrucât nu se știe sigur cari vite au fost mușcate și cari nu, laptele dela toate vacile se aruncă în fiecare zi. Același câne a mai mușcat 12 porci din comuna Tămășeni.

**† Simeon Rusu,** paroh protopop din Turda, după scurte suferințe și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului Luni 23 Decembrie 1935 în etate de 91 ani al vieții, 65 al preoției și 10 al văduviei, împărțit fiind cu Sfintele Taine. Rămășițele pământești ale repausatului au fost așezate spre veșnică odihnă în mormântul familiar din Tureni în ziua Nașterii Domnului, orele 2 p. m. Odihnească în paceri.

## Teatru pentru săteni

1. **CÂRLIG VINDE PE SURU,** teatru sătesc într'un act, localizare de *A. Melin*. Pentru reprezentare se cer 4 persoane și scenărie foarte simplă. Piesa e plină de haz și a fost jucată până acum în foarte multe părți. *Prețul unei cârticele 5 lei.*

2. **LEAC PENTRU MUERI,** teatru popular în 2 acte, localizare de *A. Melin*. Pentru reprezentare se cer 19 persoane, dintre cari 5 mai principale. Scenaria ușor de făcut. S'a jucat mai întâi în comuna Unirea jud. Turda cu mare succes. *Prețul 8 lei.*

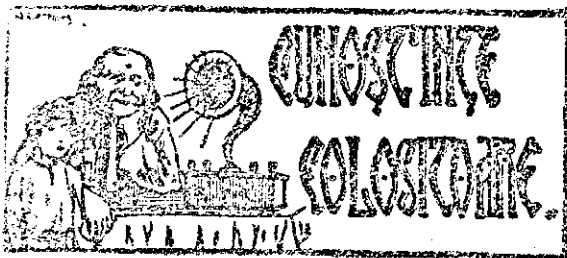
## Teatru școlar

**FETIȚA ORFANĂ,** teatru muzicală în 2 acte de *A. Melin*, care s'a reprezentat de repetate ori la Cluj, la Sibiu, Craiova, Blaj, Orăștie, și în aproape toate orașele ardelenne, ba și în Moldova și Dobrogea. Foarte mult place și sătenilor. Până acum a fost reprezentată în sute de comune. Cânteculele din această norocoasă piesă le țin minte copiii ani de rândul *Prețul unul exemplar (fără note muzicale) Lei 10.*

Toate piesele de mai sus, se află de vânzare la

**Librăria Seminarului din Blaj**

La prețul fiecărei cârticele, cerută separat prin postă, se adaugă și 2 lei pentru porto.



## Mersul vremii

Cum a fost vremea pe la Blaj în 1935

După însemnările făcute la Stațiunea Meteorologică din Grădina Botanică

**Januarie.** A început fără zăpadă. Cei dintâi fulgi au început să cadă în noaptea din 2 spre 3 Ianuarie. În 3 Ianuarie după masă a început să ningă mai bine. Grosimea stratului de zăpadă însă abia a ajuns la 3 cm. După 2 zile această zăpadă s'a topit. A mai nins puțin pe la mijlocul lunii. Aceasta zăpadă a rămas până la sfârșit. În ultimele zile ale lunii a nins mai mult, ajungând stratul de zăpadă până la 15 cm. Apa formată din topirea zăpezii a fost de 33,3 milimetri.

Frig mare n'a fost. Răceala cea mai mare a fost în jumătatea a doua a lunii. Frigul cel mai mare a fost în nopțile de 19, 20 și 21 Ianuarie, când răceala a ajuns până la -19,5 grade. În jumătatea întâi a lunii, de multeori peste zi s'a ridicat căldura până la +2 și +3 grade. În mijlociu frigul din întreaga luna a fost de -8,5 grade.

Zile senine au fost 9. Celelalte au fost noroase. Ceață a fost în 4 zile, iar vânt a bătat în 6 zile din spre Miază-noapte.

**Februarie.** În jumătatea întâi a lunii pământul a fost acoperit cu zăpadă. A nins în 7 zile. Cea mai multă zăpadă a căzut în 9, 10 și 11 Februarie, când grosimea stratului de zăpadă a atins 25 cm. În ziua de 10 Februarie, din cauza vântului a fost și mare transport de zăpadă. În jumătatea a doua a lunii n'a mai nins iar zăpadă s'a ținut numai în formă de petece sau pe la adăposturi și până la sfârșitul lunii n'a mai rămas de loc. În ziua de 24 Februarie a plouat. Toată apa de ploaie și cea formată din topirea zăpezii a fost de 24 milimetri.

Răceala cea mai mare a fost la începutul lunii. În noaptea de 13 Februarie, frigul a fost de -28 grade. Spre sfârșitul lunii frigul a tot scăzut, așa că în noaptea de 27 Februarie căldura a ajuns la +4 grade.

Peste zi, mai rece a fost în 13 Februarie, când pe la amiază a fost -16 grade. În celelalte zile, de multeori căldura a fost de +3 și +4 grade, iar la sfârșitul lunii, căldura s'a ridicat până la +14,5 grade.

Răceala mijlocie a lunii a fost -7,2, iar mijlocia căldurei a fost de +2,5 grade.

Zile senine au fost 15 și noroase au fost 13. Ceață a fost în 7 zile. Ohciură într'o singură zi. În 4 zile a căzut brumă. Vânt a bătat în 9 zile, mai mult dela Apus și dela Apus-Miază-noapte.

**Martie.** La început a nins puțin. Zăpadă însă n'a stat. Repede s'a topit. Pe la sfârșitul lunii, în noaptea din 30 spre 31 Martie încă a nins, dar peste zi și aceasta zăpadă s'a topit.

A plouat în 2 zile. Apa de ploaie și cea formată din zăpadă a fost de 17,4 milimetri.

Zile senine au fost 19, iar în 12 zile cerul a fost acoperit de nori.

Jumătatea întâi a lunii a fost liniștită. Abia a bătat vântul în 2 zile. Pe la sfârșitul lunii a fost vânt în 6 zile.

Ceață a fost în 6 zile, pe la mijlocul lunii. Brumă a căzut într'o singură noapte.

La începutul lunii n'a fost răceală. Pe la mijlocul lunii însă răceala a ajuns noaptea, până la -8 și -9 grade.

Ziua a fost cald chiar dela începutul lunii. În jumătatea a doua a lunii, pe la amiază căldura a ajuns până la +20,5 grade. Răceală mijlocie a lunii a fost de -2,6, iar căldura mijlocie a atins +10,5 grade.

**Aprilie.** A început cu ploaie și s'a sfârșit cu ploaie. A plouat în 11 zile. Cea mai mare ploaie a fost în 26 Aprilie, când au căzut 45,6 milimetri de apă. În celea 11 zile, în cari a plouat au căzut 86,3 milimetri de apă.

Cerul a fost senin în 17 zile, iar 13 zile cerul a fost acoperit de nori.

La începutul lunii nopțile au fost puțin mai răcoșoase. Mai târziu însă a fost cald și pe la mijlocul lunii căldura de peste zi s'a ridicat până la 26,5 grade. Pe la sfârșitul lunii, căldura de peste zi a mai scăzut puțin, rămânând însă totuși destul de potrivită. Căldura mijlocie a lunii a fost de +16,3 grade.

Vânt a bătat în 12 zile. Rouă a căzut în 6 nopți. În 1 noapte a căzut și brumă, iar ceață a fost în 5 zile.

**Mai.** Oa și în Aprilie și în Mai a plouat tot în 11 zile. Cantitatea de apă însă a fost mai mare și anume 89,4 milimetri. Într'o singură zi, în 18 Mai au fost și fulgere și tunete.

În 18 zile cerul a fost senin și cald. Toată luna, căldura a fost destul de ridicată. Cea mai mare căldură a fost pe la sfârșitul lunii, când pe la amiază, căldura s'a ridicat până la +31 grade. Căldura mijlocie de peste noapte a fost de 8,9 grade, iar căldura mijlocie de peste zi, din întreaga luna a fost de 20,7 grade.

Vânt a bătat în 7 zile, rouă a căzut în 14 nopți, iar ceață a fost în 4 zile.

**Iunie.** E călduros. Încă în ziua cea dintâi, pe la amiază căldura s'a ridicat la 23 grade. Apoi a tot crescut, atingând pe la mijlocul lunii 32 și 33 grade. Peste noapte încă a fost destul de cald. Numai în vre-o 3 nopți a scăzut căldura sub 10 grade, în toate celelalte nopți căldura a fost între 11 și 17 grade. Căldura mijlocie de peste zi a fost de 27,8 grade, iar căldura mijlocie de peste noapte, din întreaga luna a fost de 13,1 grade.

Zile senine, cu soare strălucitor au fost 23. A plouat în 7 zile. Cantitatea de apă din toate zilele cu ploaie a fost de 73,4 milimetri. Într'o singură zi au fost fulgere și tunete puternice. Într'o altă zi s'au auzit numai tunete. Celelalte zile cu ploaie au fost liniștite.

Rouă a căzut în 17 nopți. Ceață a fost într'o singură zi. Vânt a bătat în 5 zile dela Apus-Miază-noapte. Cel mai puternic vânt a fost în 28 Iunie, care a rupt arbori și a descoperit și case.

(Va urma).

## Pentru proprietarii de vii

Expoziția de vin dela Dicioșamărtin — S'a oprit deocamdată plantarea viței de vie

Vița de vie reprezintă pentru țara noastră un izvor de venit destul de frumos. Conducătorii țării se frământă cu gândul să mărească acest izvor de venit, sporind consumul lui în țară și trimițând peste graniță vinurile de calitate superioară. Pentru ca să-și împlinescă acest gând, Ministerul Agriculturii și Domeniilor organizează o expoziție-târg de vinuri în fiecare județ și una la București.

Județul nostru se găsește, în ce privește cantitatea și calitatea vinului, între cele dintâi din țară. De aceea Secția Agricolă din Blaj, vrea să organizeze o expoziție tot cu așa faimă.

Expoziția jud. Tr. Mișă va avea loc la Dicioșamărtin, în sala festivă a fostei prefecturi. Sunt invitați să ia parte la expoziție toți cultivatorii de viță din județ cu vin mai mult și de calitate mai bună, trimițând, fie Secției Agricole Blaj, fie Pivniței Secției Agricole, Dicioșamărtin, probe de vin, atâtea câte soiuri are și din câți ani are. Probele constau din oinci litri vin, din care trei se trimit la minister pentru expoziția de acolo iar două rămân la expoziția locală. Probele să se trimită, pe adresa de mai sus, cel mai târziu până la 15 Ianuarie 1936, trimițându-se totodată o însemnare cu numele producătorului, comuna, anul, cantitatea ce o are de vânzare și prețul ce-l cere.

Probele din vinul cel nou se vor trimite cu grijă, să nu se turbure. Vinul se poate resătui, ca și sticlele, după expoziție.

Expoziția din București va acorda diplome. Atât diplomele cât și rezultatul expoziției locale se vor da publicității.

In Sfatul Țării s'a depus un proiect de lege numit *pentru apărarea viticulturii* (viței de vie). Până când se va vota acest proiect, Ministerul Agriculturii a oprit orice plantații de vie. Așa că cei ce se ocupă cu această ramură, sunt înștiințați ca deocamdată, să nu-și mai facă spese zadarnice cu pregătirea terenului și cumpărarea viței de vie. Noul proiect, care va fi votat în curând, va stabili, ce viță poate fi plantată și pe pământ, ca faima bună a vinurilor noastre să crească, în țară, și mai ales în ochii străinătății.

## Exportul fructelor românești

În decursul anului am urmărit exportul nostru făcut în diferite țări. Am arătat faturile de produse agricole exportate, cantități ce erau de prisos și puteau mai bine fi vândute, peste graniță.

Astăzi vom căuta a cerceta cantitatea totală de fructe cari s'au exportat în decursul acestui an. Desigur că datele pe cari le avem nu ne vor da situația definitivă la sfârșitul anului. Dar în orice caz, cum nu mai este mult timp până atunci, nu vom găsi o schimbare prea mare. Exportul nostru de fructe aproape s'a terminat.

După cum am arătat altădată, țara noastră are pe o suprafață de 340.000 hectare, cam 90 milioane pomi fructiferi. Pomi cari în fiecare an produc mai mult sau mai puțin. Această producție se datorește bunei sau relei îngrijiri ce se dă de către proprietarii grădinilor de pomi.

Producția totală a celor 90 milioane de pomi este mică, mai ales dacă e asemănăm cu producția ce o dau alte țări, lucru ce nu trebuie să ne mire prea mult. Deoarece în acele

țări se pune mai multă muncă și o grijă mai bună pe pomi.

În orice caz și producția noastră ne asigură consumația internă, putând totuși o bună parte de fructe să le exportăm în alte țări. Până târziu trenuri speciale transportă fel de fel de fructe, în vagoanele țărilor importatoare. Noi am putea avea însă mai mare rod, căci toate condițiile le îndeplinește pământul țării, pentru a se putea dezvolta și mări această producție.

Exportul de fructe pentru anul 1935 se prezintă destul de bine, față de a altor ani. Struguri s'au exportat mai mult ca anul trecut și anume 2 milioane 551 mii kg, pe când Bulgaria a exportat 400 milioane kg.

Celelalte fructe exportate se înfățișează astfel: mere și pere 5 milioane 556 mii kg, nuci în coajă 2 milioane 663 mii kg, prune uscate 2 milioane 340 mii kg, nuci cojite 151.048 kg., prune 364.370 kg, caise 64.204 kg, gutui 13.520 kg. pe lângă acestea adăugându-se și o cantitate de 139.150 kg. de vin.

După cum vedem vinul românesc abia acum începe să fie căutat de alte țări, eu toate că el avea un renume european, ajungând ordinară până pe piața Parisului.

Cercetând țările unde s'au exportat cantitățile de fructe vândute mai sus, vom constata că țările în cari am exportat mai mult au fost: Cehoslovacia, Polonia, Austria, Germania, Palestina, Italia și Ungaria.

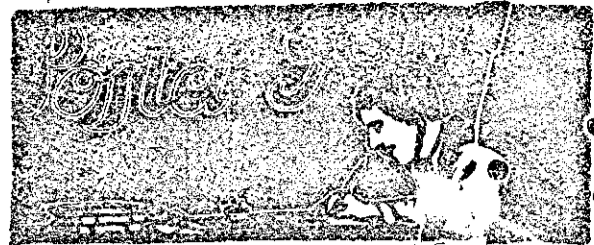
În situația fructelor noastre exportate, din citirea săreia fiecare poate să-și facă o idee clară, de felul și cantitatea fructelor cerute de diferite țări, cu cari noi am încheiat convenții pentru vânzarea lor.

Olimplu I. Barna

## O preuteasă văduvă

trecută de 50 de ani, dar în putere deplină, s'ar angaja bucuroasă ca conducătoare a gospodăriei la un preot văduv ori la alt domn singuratec.

Adresa la Administrația gazetei.



Pater Pieger, București. Mulțumim pentru bunele urări de anul nou. Anul nou cu bine și la mulți ani!

Mai multora. În jurul sfintelor sărbători cari au trecut am primit o mulțime de scrisori prin cari eram rugați de trimițatori să-i trecem între abonații gazetei. Fiecare ne încredința că abonamentul îl va plăti în curând, unii cât ce vor primi întâiul număr, alții peste o lună sau mai târziu. Tuturora le răspundem pe această cale. *Nu trimitem gazeta decât acelor cari plătesc abonamentul înainte.* Dela această regulă, nu facem nici o abatere. Iar cei cari o primesc de mai multă vreme și n'au plătit încă abonamentul, vor rămânea, pe rând, afară din rândurile abonaților noștri.

Teodor Perian, Paulsboro. Testamentul vechiu, în traducere românească nu se află de vânzare. Testamentul nou se află, scos de Părinții Călugări Franciscani dela Săbăoani, despre care gazeta noastră a scris mai pe larg în nrul 48-1935. Prețul 80 Lei. Porto pentru America 40 Lei. — Adresa Părintelui despre care faceți întrebare nu o avem — În abonament aveți de plătit 300 Lei pe 1935 plus abonamentul anului curent. — Anul nou cu bine!

Demeter Vasile, Mura-Mică. Am primit 150 Lei. Mai aveți de plătit 100 Lei pe 1935 plus abonamentul anului curent.

Sabo Gheorghe, Trip. Am primit scrisoarea. Așteptăm să-ți îndeplinești făgăduința.

Gh. Bara, Galați. După felul de a lucra al gazetei noastre, corespondența trimisă de persoane pe cari n'am avut cinstea de a le cunoaște, trebuie să aibă și iscălitura preotului local pentru ca să poată fi publicată. În alte cazuri faceți și Dvs. așigderia.

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

A apărut!

A apărut!

## Calendarul dela Blaj pe 1936

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, la 12 Lei exemplarul. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat decât în alți ani, și cu mai multe chipuri. Cu toată scumpetea hârtiei și a clișeeilor, am stabilit acest preț ca să poată fi cumpărat de toți. Cine-l cere prin postă va mai trimite *doi Lei* pentru spese.

**Pe așteptare, nu putem trimite calendare!**

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela „*Redacția și Administrația Unirea Poporului*“, Calendarul dela Blaj.